

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/101/2018
Identifikačné číslo spisu:	1212214459
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1212214459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcu H. X., bývajúceho v M.É., F. N. X, Maďarská republika, zastúpeného JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Na priekope č. 174/13, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Slovenskou obchodnou inšpekciou so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 32, o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 50 C 30/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. augusta 2017 sp. zn. 8 Co 99/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 18. októbra 2016 č.k. 50 C 30/2012-450 zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Bratislava II, obec Bratislava, m.č. Ružinov, katastrálne územie Nivy a to parcela č. 15340/63 zastavané plochy vo výmere 572 m², parcela č. 15340/68 ostatné plochy vo výmere 1457 m², parcela č. 15340/69 ostatné plochy vo výmere 6 m², parcela č. 15340/70 ostatné plochy vo výmere 25 m², vytvorených geometrickým plánom č. 2503, vyhotoveným dňa 8. apríla 2010 H. K. B. a to v podiele 1. Rozhodol tak podľa § 159, § 161 ods. 1,2 CSP s odôvodnením, že na súde pod č.k. 50 C 30/2012 a zároveň pod č.k. 10 C 198/2008 prebiehajú na základe žaloby žalobcu voči žalovanej identické konania o určenie vlastníckeho práva, v ktorých vystupujú totožné sporové strany, preto ide o prekážku litispendencie, ktorá je nedostatkom procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a z tohto dôvodu predmetné konanie ako neskôr začaté, zastavil. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že jej trovy v konaní nevznikli.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol žalobca odvolaním z 23. novembra 2016 a aj ďalším odvolaním z 28. decembra 2016. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 17. augusta 2017 sp. zn. 8 Co 99/2017 odvolanie žalobcu z 23. novembra 2017 (ďalej len „odvolanie č. 1“) ako aj ďalšie odvolanie žalobcu z 28. decembra 2016 (ďalej len „odvolanie č. 2“) odmietol. O trovách

konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Návrhu na spojenie vecí nevyhovelo. Odmietnutie odvolania č. 1 odôvodnil tým, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo doručené zástupkyňi žalobcu JUDr. Tatiane Polkovej v súlade v § 110 ods. 1 CSP, ktorá písomným podaním z 23. novembra 2016 oznámila súdu, že žalobca jej odvolal splnomocnenie písomným podaním z 23. septembra 2016, ktoré jej bolo doručené 28. septembra 2016. Písomné oznámenie zástupkyne žalobcu bolo súdu doručené dňa 25. novembra 2016, ktorým dňom sa stalo odvolanie plnej moci zástupkyne v zmysle § 92 ods. 3 CSP voči súdu účinné. Právna zástupkyňa žalobcu zároveň týmto podaním podala aj odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré však neobsahovalo zákonom stanovené náležitosti odvolania a najmä odvolacie dôvody, ktoré možno dopĺňať a meniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a na doplnenie ktorých súd v zmysle § 365 ods. 3 a § 373 ods. 1 CSP nevyzýva. Vzhľadom na absenciu odvolacích dôvodov v odvolaní žalobcu z 23. novembra 2016, ktoré už po uplynutí lehoty na podanie odvolania nemožno doplniť, odvolací súd uzavrel, že nemá toto odvolanie náležitosti v zmysle § 363 CSP, pre ktorú vadu nemožno v odvolacom konaní pokračovať, a preto odvolanie č. 1 odvolací súd podľa § 383 písm. d/ CSP odmietol. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu č. 2 odvolací súd dospel k záveru, že bolo podané oneskorene. Poukázal na to, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo doručené zástupkyňi žalobcu JUDr. Tatiane Polkovej dňa 8. novembra 2016, teda v čase, keď odvolanie jej splnomocnenia žalobcom ešte nebolo voči súdu účinné, preto nasledujúcim dňom po doručení uznesenia JUDr. Tatiane Polkovej, t.j. 9. novembra 2016 začala žalobcovi plynúť zákonom stanovená 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá márne uplynula dňom 23. novembra 2016. Odvolanie žalobcu z 28. decembra bolo podané na pošte 28. decembra 2016, teda oneskorene. Preto odvolací súd uvedené odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol. Zároveň poukázal na to, že z hľadiska posúdenia včasnosti podania odvolania žalobcu z 28. decembra 2016 je irelevantná skutočnosť, že novej právnej zástupkyňi žalobcu JUDr. Kristíne Mitrovej Polkovej bolo na základe jej žiadosti doručené napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie 13. decembra 2016, toto doručovanie bolo súdom prvej inštancie vykonané nadbytočne, pretože účinky doručenia napadnutého uznesenia nastali dňom 8. novembra 2016 jeho doručením predchádzajúcej právnej zástupkyňi. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil § 420 písm. f/ CSP. Váda napadnutého rozhodnutia spočíva v tom, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie napriek tomu, že neexistoval zákonný dôvod k takémuto postupu odvolacieho súdu. Uviedol, že v konaní ho zastupovala na základe plnej moci z 13. júna 2012 JUDr. Tatiana Polková, ktorej dňa 23. septembra 2016 doručil vypovedanie plnej moci spolu so žiadosťou, aby táto advokátka nepokračovala v jeho zastupovaní a neuskutočňovala žiadne úkony v jeho mene. Vypovedanie plnej moci neoznámil súdu, preto súd dňa 8. novembra advokátke JUDr. Polkovej doručil uznesenie o zastavení konania z 18. októbra 2016, ktorá už žalobcu v konaní nezastupovala. JUDr. Polková preto uvedené uznesenie písomným podaním z 23. novembra 2016 vrátila súdu prvej inštancie s oznámením, že žalobca jej vypovedal plnú moc 23. septembra 2016 s doručením do advokátskej kancelárie 28. septembra 2016. Napriek absencii plnej moci JUDr. Polková v písomnom podaní z 23. novembra z opatrnosti podala odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, ktoré nemá náležitosti upravené v § 363 CSP. Súd prvej inštancie správne posúdil stav vecí a nepovažoval doručenie uznesenia o zastavení konania z 18. októbra 2016 JUDr. Tatiane Polkovej za procesne relevantné, následne po doručení novej plnej moci inej advokátky, doručil toto uznesenie novozvolenej advokátke, ktorá podala riadne odvolanie v zákonom stanovenej lehote, ktoré obsahuje náležitosti upravené v § 363 CSP. Zrejme z dôvodu zániku právnych účinkov plnej moci udelennej pôvodnej advokátke, nevyzýval túto advokátku na odstránenie väd odvolania postupom podľa § 373 ods. 1 CSP. Súd pred predložením plnej moci novozvolenou advokátkou nevyzval dovolateľa na odstránenie odstrániteľných väd dovolania. Dovolateľ tiež namietal, že odvolací súd nepostupoval zákonným spôsobom, keď odmietol odvolanie podané advokátkou JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou dňa 28. decembra 2016 ako oneskorene podané, pretože bolo podané v lehote určenej na odvolanie po doručení uznesenia z 18. októbra 2016 procesne relevantným spôsobom. Doručenie uznesenia z 18. októbra 2016 advokátke JUDr. Tatiane Polkovej nemohlo mať žiadne procesne relevantné účinky vzhľadom na to, že dňa 28. septembra 2016 zanikli právne účinky plnej moci z 13. júna 2012. V prípade, ak by doručenie uznesenia z 18. októbra 2016 JUDr. Tatiane Polkovej bolo procesne účinné, ako to nesprávne tvrdí odvolací súd, tak by absentovali úkony predpísané zákonom k tomu, aby „jednotové“ odvolanie z 23. novembra 2016 malo náležitosti upravené § 363

CSP. Označené odvolanie neobsahuje rozsah, v akom sa napáda rozhodnutie, neobsahuje odvolacie dôvody a odvolací nárok. Súdny nepostupovali podľa § 373 ods. 1 CSP a nevyzvali dovolateľa na odstránenie odstrániteľných väd odvolania. Dovolateľ poukázal na to, že súdy zaujali odlišný právny názor na procesnú relevantnosť doručenia uznesenia z 18. októbra 2016 právnej zástupkyňi dovolateľa, o čom svedčí tvrdenie odvolacieho súdu o nadbytočnosti doručovania uznesenia súdu prvej inštancie novozvolenej advokátke, čo nemôže byť bez ďalšieho vyhodnotené v neprospech dovolateľa. Trval na tom, že odvolanie podané novozvolenou advokátkou JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou bolo podané včas, obsahuje všetky náležitosti a odvolací súd bol povinný ho prejednať. V inom prípade, mal byť vyzvaný na odstránenie väd odvolania č. 1, čo neurobil súd prvej inštancie a ani odvolací súd. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

9. Nadalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

11. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

13. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

14. Žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ CSP.

14.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

14.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14.3. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

14.4. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo dovolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané.

15. So zreteľom na uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolaní žalobcu odvolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

16. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

17. Podľa § 121 ods. 2 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

18. Podľa § 223 ods. 1 CSP rozsudok sa doručuje stranám do vlastných rúk.

19. Podľa § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať, alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi. Podľa § 92 ods. 3 CSP odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

20. Zo spisu vyplýva, že odvolací súd rozhodoval I. o odvolaní č. 1, ktoré podala dňa 23. novembra 2016 pôvodná advokátka žalobcu JUDr. Tatiana Polková, ktorá žalobcu zastupovala na základe plnej moci z 13. júna 2012 (č.l. 5 spisu), spolu s oznámením o vypovedaní plnomocenstva žalobcom a ktorým zároveň vrátila súdu prvej inštancie aj uznesenie z 18. októbra 2016, ktoré jej bolo doručené súdom dňa 8. novembra 2016 (viď č.l. 451 spisu). V tomto podaní uviedla, že „z opatrnosti, napriek odvolaniu plnomocenstva podáva odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 18. októbra 2016 č.k. 50C 30/2012-450, napriek odvolaniu plnomocenstva žalobcom, podané odvolanie neodôvodňuje vzhľadom na to, že uznesenie bude potrebné doručiť zrejme priamo žalobcovi, resp. jeho novému právnenému zástupcovi“ a II. o odvolaní č. 2 z 28. decembra 2016 proti tomu istému uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré žalobca po jeho opätovnom doručení súdom novozvolenej advokátke JUDr. Kristíne Mitrovej Polkovej dňa 13. decembra 2016 podal dňa 28. decembra 2016.

20.1. Zo spisu vyplýva, že žalobca písomným podaním z 23. septembra 2016 doručeným advokátke JUDr. Tatiane Polkovej dňa 28. septembra 2016 odvolal jej splnomocnenie na zastupovanie a zároveň ju vyzval, aby nevykonávala ďalšie úkony v mene žalobcu. JUDr. Polková podaním z 23. novembra oznámila súdu vypovedanie plnej moci a zároveň v tomto podaní oznámila, že z opatrnosti podáva odvolanie bez uvedenia dôvodov proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 18. októbra 2016, ktoré jej súd doručil 8. novembra 2016 a uznesenie vrátila súdu. Až z tohto podania sa súd dozvedel o odvolaní plnomocenstva žalobcom JUDr. Tatiane Polkovej, keďže žalobca túto skutočnosť súdu predtým neoznámil.

20.2. Určenie okamihu účinnosti odvolania plnomocenstva je významné pre posúdenie jeho účinkov vo vzťahu k súdu a k účastníkom konania. Preto ak súd doručoval rozhodnutie zástupkyňi žalobcu JUDr. Polkovej skôr, t.j. 8. novembra 2016, ako sa súd dozvedel o odvolaní jej plnomocenstva (23. novembra 2016), postupoval správne a došlo k účinnému doručeniu rozhodnutia dňom 8. novembra 2016. Žalobcom novozvolená advokátka JUDr. Kristína Mitrová Polková podaním z 23. novembra 2016 doručila súdu prvej inštancie splnomocnenie na zastupovanie žalobcu a požiadala o doručenie uznesenia súdu prvej inštancie. Uznesenie jej bolo doručené 13. decembra 2016 a 28. decembra 2016 podala v mene žalobcu proti nemu odvolanie.

20.3. Pokiaľ ide o odvolanie č. 1/ proti uzneseniu súdu prvej inštancie, toto odvolanie neobsahovalo náležitosti odvolania (§ 363 CSP), najmä dôvody odvolania, ktoré možno dopĺňať a meniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a na doplnenie ktorých súd nevyzýva v zmysle § 365 ods. 3 § 373 ods. 1 CSP, pre ktorú vadu nemožno v odvolacom konaní pokračovať (§ 386 písm. d /CSP), v súlade so zákonom odvolací súd toto odvolanie žalobcu č. 1 podľa § 386 písm. d/ CSP odmietol.

20.4. Pokiaľ ide o odvolanie č. 2/ z 28. decembra 2016 odvolací súd toto odvolanie ako oneskorene

podané odmietol podľa § 368 písm. a/ CSP. Dovolací súd sa stotožňuje aj zo záverom odvolacieho súdu, že pre posúdenie včasnosti podania odvolania žalobcu z 28. decembra 2016 je právne irelevantné doručenie predmetného uznesenia súdom prvej inštancie novozvolenej advokátke JUDr. Kristíne Mitrovej Polkovej, vzhľadom na to, že k účinnému doručeniu prvoinstančného uznesenia žalobcovi došlo dňom 8. novembra 2016, od doručenia ktorého začína plynúť lehota na podanie odvolania v zmysle cit. § 362 ods. 1 CSP. Odvolanie č. 2 bolo podané na pošte 28. decembra 2016, teda po uplynutí zákonnej lehoty v zmysle § 362 ods. 1 CSP. Z uvedených dôvodov dovolací súd odvolanie č. 2/ proti uzneseniu súdu prvej inštancie dôvodne ako oneskorene podané podľa § 386 písm. a/ CSP odmietol.

21. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že dovolací súd odmietnutím odvolania č. 1 podľa § 386 písm. d/ CSP a odmietnutím odvolania č. 2/ podľa § 368 písm. a/ CSP neodňal žalobcovi, aby na základe ním podaných odvolaní bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmané odvolacím súdom (porovnaj R 23/1994), t.j. týmto procesným postupom neznemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalobca neopodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu preto podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 vo veci samej a vo výroku o trovách konania pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.